

FARNÍ ZPRAVODAJ

Římskokatolické farnosti Starý Rožmitál

Číslo 20 Ročník XVI

10. listopadu 2019

*„To je ta svoboda, ke které vás osvobodil Kristus!
Buďte v tom tedy pevní a nenechte se zase
zapráhnout do toho otrockého chomoutu!“ (Gal 5,1)*

Milí bratři a sestry!

V těchto dnech si s celým svobodným národem připomínáme události **17. listopadu 1989**. Byl to čas, kdy padl prohnílý totalitní systém komunistů. **Nesmíme zapomínat na to, co oni dělali s tímto národem!** Proto níže uvádím článek o polském knězi, jehož úděl je pouhou ukázkou mnoha jiných... **Národní poutí do Říma** si někteří připomenou svatořečení Anežky České. Já tam tenkrát byl. Na Svatopetrském náměstí byli lidé z celého světa – ten pocit sounáležitosti bych přál zakusit každému, kdo trpěl či trpí jakékoliv totalitní příkoří. Po návratu na Ruzyňském letišti (15. 11. 1989) se mi nechtělo vystoupit z letadla. Otevřenými dvířky jsem hleděl do šedožlutého oparu, v němž bylo cítit nesvobodu a bylo mi, jako bych se vracel do vězení, do velkého ostnatým drátem omotaného koncentráku... **Svatá Anežka** nežila v jednoduché době, ale její životopis nám odhaluje, jak silnou osobností byla, jak využila svobodu, kterou našla v Ježíši Kristu. Jak žijeme dnes my? Je pro nás svoboda příležitost k dobrému? Kéž by ano...

Pater Petr

„Křesťanovi nemůže stačit, že jenom odsoudí zlo, lež, zbabělost, násilí, útisk a nenávisť, nýbrž musí být také autentickým svědkem, nositelem a hlasatelem spravedlnosti, dobra, pravdy, svobody a lásky.“

P. Jerzy Popiełuszko

P. Jerzy Popiełuszko († 19. 10. 1984)

V období výjimečného stavu dodával polský kněz Jerzy Popiełuszko svým krajanům sílu a naději. Na jeho mše se sjížděli lidé ze širokého okolí. Jeho činnost byla představitelům komunistickému režimu natolik nepříjemná, že mladého kněze nechali v roce 1984 zavraždit. Jerzy Popiełuszko (1947–1984) byl roku 1972 vysvěcen na kněze kardinálem Stefanem

Wyszynským. V roce 1980 se dostal mezi dělníky z varšavské huti. Popiełuszko s nimi navázal vřelý kontakt a stal se „jejich“ knězem a opravdovým přítelem. Mluvil prostým, lidem srozumitelným jazykem, v době komunisty vyhlášeného výjimečného stavu (1981–1983) sloužil „mše za vlast“ ve varšavském kostele svatého Stanisława Kostky, organizoval charitativní akce a pomáhal pronásledovaným. Polská komunistická státní bezpečnost kněze sledovala a zastrašovala, několikrát ho zatkla a varovala, aby se v kázáních omezil pouze na záležitosti víry. Odmítl odjet studovat do Říma a uniknout tak pronásledování. Poprvé se ho tři důstojníci bezpečnosti neúspěšně pokusili zabít při inscenované autonehodě 13. října 1984. O šest dní později se Popiełuszko vracel z Bydhoště, když jeho auto stejní důstojníci zastavili na opuštěné silnici nedaleko Toruně, spoutali ho a odvezli v kufru auta. Poté ho opakovaně bili, mučili do bezvědomí a nakonec hodili do přehrady u města Włocławek. Tam bylo za 11 dní tělo nalezeno. P. Jiří Popiełuszko byl blahorečený 6. 6. 2010 ve Varšavě za účasti více než 150 tisíc lidí. **I u nás v Čechách komunisté perzekvovali (i zabíjeli) mnoho vzdělaných a věřících lidí. V Rusku bylo 30.000 koncentračních táborů, jimiž prošlo 20 milionů lidí... Nezapomínejme!!!**

13. LISTOPADU – SV. ANEŽKA ČESKÁ

Česká princezna Anežka Přemyslovna je naprosto mimořádným zjevem v duchovních i kulturních dějinách naší země. Narodila se roku 1211 jako nejmladší dcera českého krále Přemysla Otakara I., její matkou byla Konstancie, dcera uherského krále Bély III. Když byly Anežce pouhé tři roky, byla poslána se svou starší sestrou Annou do polské Třebnice. Obě byly zasnoubeny synům slezského knížete Jindřicha Bradatého a svatě Hedviky, a proto byly poslány na vychování do tamního kláštera cisterciáček, který svatá Hedvika založila.

Za tři roky se však Anežka vrací domů, protože syn vévody, s nímž byla zasnoubena, zemřel. Po krátkém pobytu na Pražském hradě je poslána do kláštera premonstrátů v Doksaněch, protože zdejší klášter byl vyhledáván jako centrum výchovy a vzdělání pro dívky z významných šlechtických rodů. Anežka zde zůstala asi rok a půl.

Ve svých osmi letech byla Anežka zasnoubena s Jindřichem, synem císaře Fridricha II. Byla proto poslána do Vídně, aby zde byla vychovávána jako budoucí císařovna. Kníže Leopold VI., na jehož dvoře Anežka žila, však dosáhl zrušení jejího zasnoubení s Jindřichem, protože usiloval o sňatek Jindřicha a své dcery Markéty. Rozhořčený Přemysl Otakar I. vedl po jejím návratu domů neúspěšnou válečnou výpravu proti Rakousku. Roku 1228 dostala česká princezna první nabídku k sňatku od samého císaře Fridricha II., kterou císař zopakoval ještě v roce 1233. Avšak pověst císařovy povahy a Anežčino směřování k řeholnímu životu ji vedly k tomu, že Anežka proto poslala list papeži Řehoři IX., v němž prosí o jeho ochranu, aby se mohla zasvětit Kristu a odmítnout sňatek s císařem. Papež jí odpověděl listem, v němž ji přijal za svou duchovní dceru, a poslal jí četné dary.

Kolem roku 1231 se Anežka rozhodla pro založení špitálu, kláštera Menších bratří a kláštera sester klarisek. Na to věnovala celé své královské věno. První sídlo špitálu bylo pravděpodobně v soukromém domě poblíž kostela svatého Haštala. Po dvou letech byl přemístěn ke kostelu svatého Petra Na Poříčí. Pečovalo se zde nejen o nemocné, ale i o poutníky na cestách, lidi bez přístřeší, chudé či pronásledované. Brzy byl špitál rozšířen o budovy, které odkoupila královna Konstancie od německých rytířů u svatého Petra Na Poříčí. Roku 1237 na Anežčinu žádost povýšil papež Řehoř IX. bratrstvo pražského špitálu na samostatný řád křižovníků s řeholí svatého Augustina. Anežka již tehdy plánovala přenesení všech majetkových práv špitálu na nově založený řád. Byla si vědoma toho, že františkánská řehole vylučuje vlastnění majetku, a proto špitálnímu bratrstvu určuje řeholí svatého Augustina, která je v těchto ohledech mírnější. Špitál potřeboval dobré vedení a finanční zajištění. Prvním samostatným sídlem křižovníků byl kostel a špitál u svatého Petra Na Poříčí. Roku 1252 bylo přesunuto sídlo řádu křižovníků k Juditinu mostu na pravém břehu Vltavy, kde byl vystavěn nový špitál s kostelem svatého Františka. Anežka přidává do znaku řádu šesticípou červenou hvězdu. Tak se český řád křižovníků odlišil od jiných špitálních řádů.

Působení svaté Anežky se však neomezovalo jen na špitál, ale současně velice usilovala o založení kláštera sester klarisek. Už v roce 1233 na Anežčinu žádost papež Řehoř IX. rozhodl o vyslání pěti sester z Tridentu do Prahy. O rok později Anežka spolu s dalšími sedmi dívkami z českých šlechtických rodin vstoupila do řádu svaté Kláry. Vzápětí byla na přání papeže jmenována abatyší, ale titul odmítla a nechala si říkat „starší sestra“. Byla představenou podobným způsobem jako svatá Klára. Obě odmítaly být abatyší obdařenou mocí a společenskou prestiží. Chtěly v duchu pokory, tak jak to požaduje svatý František ve své řeholi, následovat chudého Krista, ale současně přijaly odpovědnost za společenství sester, které jim bylo svěřeno.

Po vstupu Anežky mezi klarisky jí Klára napsala svůj první list. V něm svou novou spolusestru povzbuzuje k horlivému následování františkánského ideálu, zvláště chudoby. Anežčin klášter byl totiž prvním klášteřem klarisek za Alpami a Klára věděla, že bude příkladem pro další kláštery založené v této části Evropy. (Celkem se dochovaly čtyři listy svaté Kláry svaté Anežce.) Po obdržení listu od Kláry se před Anežkou otevřel náročný úkol. Měla proměnit kláštery sester a bratří v Praze na české Assisi. Lze tvrdit, že duch jejího kláštera byl duchu svatého Františka bližší než mnohé kláštery klarisek v Itálii.

Roku 1237 Anežka poslala papeži ke schválení znění řehole pro pražský klášter klarisek. Klára věděla, že ona sama u papeže neprosadí schválení nové řehole, která by skutečně vyjadřovala františkánské charisma chudých sester. Požádala o pomoc Anežku, která měla díky svému postavení, vzdělání i oblíbě u papeže mnohem větší šanci než Klára. Ale papež Anežčin návrh odmítl. Souhlasil, aby sestry vedly přísný život, ale chtěl, aby základní potřeby sester byly zajištěny z majetku kláštera. Klára i Anežka však chtěly žít v naprosté chudobě a plné zá-

vislosti na Boží prozřetelnosti. (Text řehole, kterou Anežka sepsala se nedochval, o jejím obsahu víme jen to, co vyplývá z odpovědi Řehoře IX.) Žádost o reformu řehole klarisek se v té době jevila jako neprůchodná, proto Anežka po vzoru svaté Kláry požádala pro své společenství o privilegium chudoby, které jí bylo uděleno 15. dubna 1238. Šlo o dovolení žít pouze z almužen, bez jakéhokoli trvalého hmotného zajištění. V úsilí o schválení nové řehole klarisek pokračovala Anežka i později. V roce 1243 žádala znovu o schválení svých řeholních pravidel, tentokrát papeže Inocence IV. Její žádost byla opět zamítnuta. Když se o deset let později (v roce 1253) Anežka dověděla, že Kláře byla její nová řehole schválena, požádala papeže o dovolení, aby tato řehole mohla být užívána i v jejím klášteře.

Vážnost Anežčina rozhodnutí pro chudobu se nejvíce projevila roku 1278, po smrti Přemysla Otakara II. v bitvě na Moravském poli. České království se dostalo do područí císaře Rudolfa Habsburského, u kterého si vyžádal správu země a poručnictví nad sedmiletým princem Václavem Ota Braniborský, syn Přemyslovy sestry Blaženy. Branibor využil své moci k neslýchanému útisku a plundrování českých zemí. Roku 1282 vypukl hladomor. Jen v Praze se mrtví počítali na tisíce. I klášter svaté Anežky zakoušel těžkou bídu. Anežka zemřela 2. března 1282. V době husitských válek byly její ostatky ukryty neznámo kam a dodnes nebyly nalezeny.

Za blahoslavenou byla Anežka Česká prohlášena v roce 1874. Teprve 700 let po její smrti ji papež Jan Pavel II. prohlásil za svatou. Stalo se tak 12. listopadu 1989 v Římě za účasti více než 8000 poutníků z Čech a Moravy. Pět dní po její kanonizaci se udál památný 17. listopad 1989, který znamenal pád totalitního režimu v Československu. Mnozí v tom vidí duchovní dar svaté Anežky.

Ludmila Pospíšilová

Zprávy a oznámení

Úklid listí u farního kostela

Děkujeme všem, kteří se ujali úklidu spadaného listí v areálu farního kostela. Naši nejstarší farníci, kteří každoročně po mnoho let listí obětavě hrabávali, pro svůj zdravotní stav již nemohou pomoci, jsme tedy rádi, že se postupně přidávají i mladší. Je již delší dobu zřejmé, že bude potřeba zapojit je i do dalších služeb, aby to ti starší měli komu předat. Prosíme tedy rodiče, aby k tomu své dospívající děti povzbudili a vedli, nejlépe vlastním příkladem.

10. 11. – nedělní sbírka na Charitu

17. 11. Den Bible – nedělní kostelní sbírka na podporu „Biblického díla“

17. 11. v 17 hod. – koncert písní K. Kryla v městském kostele, modlitba za národ, světelný průvod na most k soše patrona českého národa sv. Václava, viz plakát oslavy 17. listopadu. **Tato akce není jen pro zábavu, je společenskou událostí, které bychom se měli zúčastnit, pokud nám záleží na životě ve svobodě!**

Den		Mše svaté a jiné události v Rožmitále a okolí od 11. do 24. listopadu 2019				
		Starý Rožmitál		Hvožd'any	Bělčice	Ostatní
		farní kostel Povýšení sv. Kříže	filiální kostel sv. Jana Nepomuckého			
Pondělí	11. 11.		---			
Úterý	12. 11.		---			
Středa	13. 11.		18,00 volná intence <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	14. 11.			18,00 far. spol.	17,00 mše sv.	
Pátek	15. 11.		17,00 svátost smíření 18,00 volná intence			
Sobota	16. 11.					
Neděle	17. 11.	8,30 Za Františku a Josefa Drechslerovy, rodiče a sourozence		10,10 mše sv.	11,15 b. sl.	Oslavy 17. listopadu
Pondělí	18. 11.		---			
Úterý	19. 11.		---			18,00 fami společ. <i>Panský dům</i>
Středa	20. 11.		18,00 Za živé i † čl. rodů Trčků a Andělů <i>Po mši sv. adorace</i>			14,30 mše sv. <i>Centrum soc. sl.</i>
Čtvrtek	21. 11.				17,00 mše sv.	
Pátek	22. 11.		17,00 svátost smíření 18,00 Za Marii a Adolfa Trčkovy, rody Průchů, Trčků a duše v očistci			
Sobota	23. 11.					
Neděle	24. 11.	8,30 Za Růženu Foučkovou a rod Tesků <i>Po mši sv. farní kavárna</i>		10,10 b. sl.	11,15 mše sv.	

OSLAVY

17. listopadu
v Rožmitále p. Tř.

17. 11. 2019

15:00 | Rožmitálský zámek

Vernisáž výstavy Jsme toho součástí

16:30 | Náměstí

Milion chviliek v Rožmitále

17:00 | Kostel sv. Jana Nepomuckého

Koncert Krylových písní, modlitba za národ

17:30 | Náměstí

Světelný průvod k soše sv. Václava

18:30 | SC Rožmitál

Proslovy městských zastupitelů

19:00 | SC Rožmitál

Divadelní představení Bublíny

Posezení s volnou diskuzí

Oslavy podpořilo město Rožmitál pod Třemšínem

Akci organizuje Občanská iniciativa Listopad ve spolupráci s

Rožmitálský zámek | Břežnický a rožmitálský divadelní spolek | Římskokatolická farnost Starý Rožmitál

Milion chviliek pro demokracii Rožmitál | Zámecká hospoda